

KARTA ZAJĘĆ (SYLABUS)

I. Zajęcia i ich usytuowanie w harmonogramie realizacji programu

1. Jednostka prowadząca kierunek studiów	Instytut Nauk Społecznych i Ochrony Zdrowia
2. Nazwa kierunku studiów	Socjologia
3. Forma prowadzenia studiów	stacjonarne
4. Profil studiów	praktyczny
5. Poziom kształcenia	studia I stopnia
6. Nazwa zajęć	Psychoterapia i socjoterapia w praktyce resocjalizacyjnej
7. Kod zajęć	SW 40
8. Poziom/kategoria zajęć	Specjalnościowy do wyboru
9. Status zajęć	Fakultatywne
10. Usytuowanie zajęć w harmonogramie realizacji zajęć	Semestr VI
11. Język wykładowy	Polski
12. Liczba punktów ECTS	3
13. Koordynator zajęć	
14. Odpowiedzialny za realizację zajęć	mgr Piotr Hryniszyn

2. Formy zajęć dydaktycznych i ich wymiar w harmonogramie realizacji programu studiów

Wykład W	Ćwiczenia C	Konwersatorium K	Laboratorium L	Projekt P	Praktyka PZ	Inne
10	20	-	-	-	-	-

3. Cele zajęć

- C1. - Przedstawienie metod i form pracy socjoterapeutycznej jako możliwości przeciwdziałania przemocy i innego rodzaju zaburzeń w zachowaniach dzieci i młodzieży
- C2. - Zapoznanie z etapami pracy nad projektem działań socjoterapeutycznych oraz ewaluacją podejmowanych działań

4. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji

Brak

5. Efekty uczenia się dla zajęć, wraz z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

Lp.	Opis efektów uczenia się dla zajęć	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się - identyfikator kierunkowych efektów uczenia się
W_01	uzyskuje podstawową wiedzę na temat: zasad pracy z jednostką i z grupą; zagadnień związanych z psychoterapią i socjoterapią, ujmowanych, jako świadoma i profesjonalna aktywność, polegająca na operowaniu środkami psychologicznymi w celu udzielenia pomocy osobom cierpiącym lub poszukującym własnej drogi rozwoju społecznego, osobistego lub zawodowego; teoretycznych założeń poszczególnych szkół psychoterapeutycznych oraz wybranych metod socjoterapeutycznych; form, metod i technik niesienia pomocy oraz wspieranie jednostki w pracy socjalnej;	K_W01
U_01	posiada umiejętność: prawidłowego posługiwania się pojęciami i terminami z zakresu psychoterapii i socjoterapii; pomagania z wykorzystaniem współczesnych metod psychoterapeutycznych i socjoterapeutycznych; zastosowania podstawowych umiejętności pomagania w rozmowie z klientem; poprawnego wykorzystywania metod psychoterapeutycznych i socjoterapeutycznych; zaprojektowania i przeprowadzenia zajęć terapeutycznych;	K_U06
K_01	rozumie: jakimi cechami i kompetencjami powinny odznaczać się osoby pomagające; własne motywy pomagania; korzyści wpływające z pracy terapeutycznej z grupą i z jednostką; specyfikę i konsekwencje wyboru wybranych założeń teoretycznych w psychoterapii;	K_K02

6. Treści kształcenia – oddzielnie dla każdej formy zajęć dydaktycznych (W- wykład, K- konwersatorium, L- laboratorium, P- projekt, PZ- praktyka zawodowa)

Wykład

Lp.	Tematyka zajęć – szczegółowy opis bloków tematycznych	Liczba godzin
W1	Diagnoza i protodiagnoza problemu klienta i środowiska w kontekście planowanej metody terapeutycznej	2
W2	Teoretyczne założenia poszczególnych szkół psychoterapeutycznych	2
W3	Czynniki leczące i warunki konieczne oraz metody i techniki stosowane w różnych szkołach psychoterapeutycznych	2
W4	Wybrane metody socjoterapeutyczne - cele, zasady, techniki	2

W5	Wybrane programy zajęć socjoterapeutycznych	2
	Ćwiczenia	
C1	Formy i techniki niesienia pomocy i wspieranie jednostki w pracy socjalnej.	2
C2	Zasady i metody pracy z grupą: dynamika grupy, specyfika relacji w grupie, role grupowe, sposoby komunikowania się, styl prowadzenia grupy, etapy tworzenia grupy, procesy grupowe, funkcjonowanie grupy	2
C3	Terapia skoncentrowana na grupie oraz na jednostce	2
C5	Struktura zajęć socjoterapeutycznych i psychoterapeutycznych.	2
C6	Cechy i umiejętności osoby pomagającej	2
C7	Charakterystyka profesjonalnej pomocy psychologicznej i pedagogicznej. Motywy pomagania i cele terapeutyczne	2
C8	Podstawowe zagadnienia z zakresu atreterapii, choreoterapii, ps	2
C10	Historyczna ewolucja metod socjoterapeutycznych	2
C11	Socjoterapia jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej	2
C12	Socjoterapia a psychoterapia i trening rozwoju osobistego	2
C13	Metody stosowane w socjoterapii	2
C14	Techniki stosowane w socjoterapii	2
C15	Socjoterapia w pracy społeczno-wychowawczej	2
Razem		30

7. Metody weryfikacji efektów uczenia się /w odniesieniu do poszczególnych efektów/

Symbol efektu uczenia się	Forma weryfikacji						
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawdzian wejściowy	Sprawozdanie	Inne
W_01		X					
W_02		X					
U_01			X				
U_02			X				
K_01			X				

8. Narzędzia dydaktyczne

Symbol	Forma zajęć
N1	Wykład połączony z prezentacją multimedialną
N2	Dyskusja powiązana z wykładem

N3	Burza mózgów
N4	Zestaw komputerowy, prezentacja multimedialna

9. Ocena osiągniętych efektów uczenia się

9.1. Sposoby oceny

Ocena formująca

F1	Egzamin pisemny nr 1
F2	Kolokwium nr 1
F3	Egzamin pisemny nr 2
F4	Kolokwium nr 2

Ocena podsumowująca

P1	Zaliczenie wykładów na podstawie egzaminu pisemnego (średnia zwykła F1+F3)
P2	Zaliczenie przedmiotu na podstawie średniej ważonej P1+P2

9.2. Kryteria oceny

Sym symbol	Na ocenę 3	Na ocenę 3,5	Na ocenę 4	Na ocenę 4,5	Na ocenę 5
W_01 W_02 W_03 W_04 W_05 C_01 C_02 C_03 C_04 C_05 C_06 C_07 C_08	wybiórczo posługuje się terminologią używaną w socjoterapii; ma wybiórczą i nieuporządkowaną wiedzę o metodyce i wykonywania typowych zadań socjoterapeutycznych; potrafi przy pomocy osób trzecich ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań socjoterapeutycznych;	zna elementarną terminologię używaną w socjoterapii; ma elementarną i nieuporządkowaną wiedzę o metodyce i wykonywania typowych zadań socjoterapeutycznych; potrafi w ograniczonym stopniu ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań socjoterapeutycznych; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i	zna elementarną terminologię używaną w socjoterapii, wykazuje się rozumieniem jej źródeł; ma elementarną wiedzę o metodyce i wykonywania typowych zadań socjoterapeutycznych, ich celach, procedurach i strategiach w odniesieniu do celów socjoterapii; potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań socjoterapeutycznych;	zna terminologię używaną w socjoterapii, wykazuje się rozumieniem jej źródeł oraz umiejętnością zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; ma szeroką wiedzę o metodyce i wykonywania typowych zadań socjoterapeutycznych, ich celach, procedurach i strategiach w odniesieniu do celów socjoterapii;	zna i swobodnie posługuje się terminologią używaną w socjoterapii, wykazuje się rozumieniem jej źródeł oraz umiejętnością zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; ma szeroką i ugruntowaną wiedzę o metodyce i wykonywania typowych zadań socjoterapeutycznych, ich celach, procedurach i strategiach w odniesieniu do

	<p>ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego.</p>	<p>umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.</p>	<p>ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji.</p>	<p>potrafi trafnie ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań socjoterapeutycznych; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności.</p>	<p>celów socjoterapii; dokonuje samodzielnej analizy metod, procedur i dobrych praktyk w aspekcie realizacji zadań socjoterapeutycznych, potrafi ocenić ich przydatność w podejmowanych działaniach; ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.</p>
--	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

10. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Aleksandrowicz J. (2004). Psychoterapia. Kraków: Wydawnictwo UJ

Badura-Madej W. (1999). Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej. Katowice: BPS

Corey, M., Corey, G. (1995). Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej. Warszawa: IPZiT

Dąbrowska - Jabłońska I., (2006). Terapia dzieci i młodzieży. Kraków: IMPULS

Grzesiuk, L. (1994). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa: PWN

Jagięła, J. (2007). Socjoterapia w szkole. Kraków: Rubikon

- Jedliński, K. (1993). ABC pomocy psychologicznej. Warszawa: Santorski & CO
- Kadusin, H. (2007). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP
- Kratochvil, S. (2003). Podstawy psychoterapii. Poznań: Zysk
- Okun B. (2002) Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia
- Oster G.D. (2000). Rysunek w psychoterapii. Gdańsk: GWP
- Prochaska, J., Norcross, J. (2006). Systemy psychoterapeutyczne. Analiza transteoretyczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia
- Sawicka, K. (red.) (1999). Socjoterapia. Warszawa: MPPP
- Sęk, H. (red.) (2007). Psychologia kliniczna. Tom: I, II. Warszawa: PWN
- Sęk, (red.). (1993). Społeczna psychologia kliniczna. Warszawa: PWN
- Strelau, J. (2007). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom: III. Warszawa: GWP
- Vopel K. (2003) Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce: Jedność

11. Macierz realizacji zajęć

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektów zdefiniowanych dla programu	Cele Zajęć	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposoby oceny
W_01		C_01	W_1-5	N1	F1
W_02		C_02	W_1-5		F2
U_01		C_02	K_1-5		
U_02		C_02	P_1-2		
K_01		C_01	-	-	

12. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Udział w wykładach	30
Udział w ćwiczeniach	
Udział w konwersatoriach/laboratoriach/projektach	
Udział w praktyce zawodowej	
Udział nauczyciela akademickiego w egzaminie	
Udział w konsultacjach	1
Suma godzin kontaktowych	31
Samodzielne studiowanie treści wykładów	9
Samodzielne przygotowanie do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	10
Przygotowanie do konsultacji	5
Przygotowanie do egzaminu i kolokwium	10
Suma godzin pracy własnej studenta	65
Sumaryczne obciążenie studenta	

Liczba punktów ECTS za zajęcia	3
Obciążenie studenta zajęciami kształtującymi umiejętności praktyczne	
Liczba punktów ECTS za zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne	2

13. Zatwierdzenie karty zajęć do realizacji.

Odpowiedzialny za zajęcia:

Dyrektor Instytutu:

Przemyśl, dnia 07.03.2022